

РАЗПОРЕЖДАНЕ

Гр.София, 31.07.2012 г.

Постъпило е предложение от заместник-председателите и ръководители на Гражданска и Търговска колегия на Върховния касационен съд за приемане на тълкувателно решение от Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия на ВКС по някои въпроси, свързани с определянето и присъждането на таксите и разноските в гражданския процес. Към предложението е приложена противоречива практика на състави на ВКС и на долноинстанционни съдилища по всеки от посочените в предложението въпроси, като по първия от тях /относно присъждането на уговорено адвокатско възнаграждение, за чието плащане не са представени доказателства/ с Опр.№ 154/ 24.02.2012 г. по гр.д.№ 730/11 г. състав на IV г.о. на основание чл.292 ГПК е спрял производството по делото, и е предложил на ОСГТК постановяване на тълкувателно решение.

Предвид горното и на основание чл.128, ал.1 ЗСВ във връзка с чл.292 ГПК, следва да бъде образувано тълкувателно дело на Гражданска и Търговска колегия на ВКС, по което да се предостави възможност за заявяване на становища на посочените в чл.129 ЗСВ лица.

С оглед изложеното

РАЗПОРЕЖДАМ :

I. Да се образува т.д.№ 6/ 2012 г. по описа на ВКС, Гражданска и Търговска колегия, за приемане на тълкувателно решение по следните въпроси:

1. Присъждат ли се съдебни разноски за адвокатско възнаграждение, които страната е уговорила, но не е представила доказателства за изплащането му, и как следва да бъде доказано неговото изплащане-чрез представяне на нарочен документ /разписка, платежно нареждане и пр./, или е достатъчно в договора за правна помощ да е отбелязано, че възнаграждението е платено.

2. Необходимо ли е страната да представя списък на разноските, когато е направила в производството само един разход, за който представя доказателства.

3. При намаляване на подлежащо на присъждане адвокатско възнаграждение поради прекомерност по реда на чл.78, ал.5 ГПК, съдът обвързан ли е от предвиденото в Пар.2 от Наредба № 1/ 09.07.2004 г. ограничение, според което присъденото възнаграждение не може да е по-ниско от трикратния минимален размер на

възнагражденията, посочени в Наредбата, или е свободен да намали възнаграждението до предвидения в Наредбата минимален размер.

4. Кога следва да бъдат присъдени направените от молителя разноски в производството по отмяна на влязло в сила съдебно решение в случай, че молбата е уважена- с решението за отмяна и връщане на делото за ново разглеждане, или с решението по съществуващото на спора.

5. Подлежат ли на присъждане с определението, постановено по молба за обезпечаване на иска, направените от страните в това производство разноски, или тези разноски се присъждат с окончателното съдебно решение по съществуващото на спора с оглед крайния му изход.

6. Как се определя размера на възнаграждението на особен представител на разноски на ищеца /чл.47, ал.6 и чл.48, ал.2 ГПК/.

7. Дължи ли се държавна такса за подадена жалба от особен представител на ответника по чл.47, ал.6 ГПК.

8. Допустимо ли е да се иска допълване на съдебното решение в частта за разноските при липса на представен списък по чл.80 ГПК в хипотезата, при която съдът не се е произнесъл по искането за разноски.

9. Недопустима или неоснователна е молба за изменение на съдебното решение в частта за разноските, когато страната не е представила списък на разноските по чл.80 ГПК.

10. Дължат ли държавните учреждения държавна такса при въззивно и касационно обжалване на решения по трудови дела и дела по искове за парични вземания на държавните служители по Закона за държавния служител, или са освободени от такава такса на основание чл.84, ал.1, т.1 ГПК.

11. Допустимо ли е претенцията за разноски по чл.80 ГПК да бъде заявена с писмената защита по чл.149, ал.3 ГПК.

12. Кой е компетентен да се произнесе по искане за освобождаване от държавна такса по чл.83, ал.2 ГПК при обжалване- администриращият жалбата съд или съдът, до който същата е адресирана.

13. Кой е компетентен да се произнесе по искане за освобождаване по чл.83, ал.2 ГПК- административният ръководител на съда или съдебният състав, разглеждащ делото.

14. Кой е началният момент, от който започва да тече срока по чл.248, ал.1 ГПК за подаване на молба за допълване или изменение на решението в частта за разноските по отношение на страната, която няма интерес да го обжалва.

15. Приравнено ли е по значение на влязла в сила присъда по смисъла на чл.83, ал.1, т.4 ГПК решението по чл.78а НК, с което наказателният съд освобождава подсъдимия от наказателна отговорност и му налага административно наказание.

16. Как се определя минималния размер на адвокатското възнаграждение по трудови дела с определен материален интерес- по чл.7, ал.1, т.1 или по чл.7, ал.2 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

17. Дължи ли се държавна такса за въззивна жалба срещу решение на първоинстанционен съд за допускане на съдебна делба.

18. Какъв е размерът на държавната такса в хипотезата на обективно кумулативно съединяване на искове по чл.422 във връзка с чл.415 ГПК.

19. Понятието “разноски по прехвърлянето на имота” по смисъла на чл.364, ал.1 ГПК, за които съдът осъжда ищеца да заплати в полза на държавата при уважаване на иск за обявяване на предварителен договор за окончателен по чл.19, ал.3 ЗЗД, включва ли и нотариална такса.

2. Копия от настоящото разпореждане, от предложението на заместник-председателя и ръководител на Гражданска колегия и от определението на ВКС, IV г.о. по гр.д.№ 730/11 г. да се изпратят на Главния прокурор, Министъра на правосъдието, Председателя на Висшия адвокатски съвет, Директора на Института по правни науки към Българска академия на науките, ръководителите на катедрите по гражданскоправни науки в юридическите факултети на Софийски университет „Климент Охридски” и Пловдивски университет „Паисий Хилендарски”, ръководителите на катедрите „Частноправни науки” при Университета за национално и световно стопанство- гр.София и Великотърновския университет „Св.Св.Кирил и Методий”, ръководителя на Департамент „Право” на Нов Български Университет- гр.София, които могат да изразят становище, в срок до 12.10.2012 г.

5. Копия от настоящото разпореждане, от предложението на заместник-председателите и ръководители на Гражданска и Търговска колегия и от определението на ВКС, IV г.о. по гр.д.№ 730/11 г. да се изпратят и на председателите на апелативните съдилища, на окръжните съдилища и на Софийски градски съд- за изразяване на становище в гореуказания срок.

6. Настоящото разпореждане да се публикува на вътрешния и външния сайт на ВКС- секция „Тълкувателни дела” заедно с предложението на заместник-председателите и ръководители на Гражданска и Търговска колегия и определението на ВКС, IV г.о. по гр.д.№ 730/11 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН
СЪД:**

/проф.Лазар Груев/

